

POSKARŻYĆ (1) *vb pf*

o *prawdopodobnie jasne* (*tak w po-*); a *jasne*.

inf poskarżyć. ◇ [*praet 3 sg m* poskarżył.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Obwinić kogoś o coś [na kogo]: [Nikt tego nie burzył i tak moderate ea potestate est usus, że nietylko intra Regnum nikt nań nie poskarżył, ale et hostes clementem victorem doznali AktaSejmikPozn 1590/131.]

poskarżyć o co: bo był człowiek poćciwy/ záchowáły/ dworfki/ znáiomý wízem/ [...] thák že fie nigdy nikth nie ozwał kthoby był nań kiedy o czo poskárzyć miał RejZwierc Aaa2.

Synonimy: obwinić, obżałować.

Formacje współrdzenne cf SKARŻYĆ.

Cf POSKARŻENIE

KO, IK